

CUPRINS

În loc de prefață	3
Salvat de minunatul har	7
Al șaptelea într-o familie de la țară	10
Copilărie modestă într-un sat anonim	12
Prima întâlnire cu Dumnezeu	13
De ce?	15
Primii ani de școală	18
Fumător la zece ani!	19
O nuia binemeritată	20
Un an la liceul „Salamon Ernő” din Gheorgheni	21
Întrezărind importanța rugăciunii	23
Cuvintele care aveau să-mi străpungă inima	24
Vaccinat împotriva ispitei de a fura	24
Vaccinat împotriva tendinței de a minți	26
Vaccinat împotriva ateismului	27
Cine vede pericolul?	28
Vindecat prin mila Duhului Sfânt	30
Elev la liceul economic Tg. Mureș	32
Cu ajutorul lui Dumnezeu se poate	34
Două vise ciudate	35
Admiterea la facultate	35
Armata	38
Vizita la o „cătătoare”	40
Vizita la a doua „cătătoare”	42
Vaccin împotriva ispitei curviei	45
Vaccin împotriva lăcomiei	47
Vaccin împotriva consumului de alcool	48
Cheia înțelegerii Bibliei	50
Cine caută găsește!	52
Ziua în care am început să reevaluez totul	58
Marea alegere: tradiția sau Biblia	66
Prima vizită într-o biserică neoprotestantă	68
Prima încercare de a respecta Sabatul	70
Prima înfrângere a credinței mele	73
A doua încercare de a respecta Sabatul	75

Vizita lui Nicu Dan	86
Realitatea unei făgăduințe biblice	88
În vizită la cardinalul Alexandru Todea	91
Un vis instructiv	93
Transplantul de inimă	94
Mărturia fratelui Năstăsescu	95
Vasile Dan	98
Cuvântul lui Dumnezeu transformă vieți și schimbă destine	109
Îngroapă câinele	111
Victor Cătinean	112
Întâlnirea cu pastorul Wilhelm Moldovan	118
Cu ajutorul Domnului, am reușit să respect Sabatul!	125
Exclus din Partidul Comunist	127
Botezul	133
Botezul soției	139
Mirela	140
Câteva lucruri despre familia noastră	147
Zel fără pricepere	156
Înțelepciunea care vine de sus	158
Împăcarea cu frații	160
Roșca Beniamin	161
Alexandru Timiș	162
Grigore Leordean	166
Dumnezeu poartă de grijă	167
Petru Răstășan	168
Gina și Ioan Turean	169
Experiența lui Erick Jancso	170
La Huedin	173
Șeful de post din Huedin	174
Uneori, Dumnezeu răspunde altfel decât ne așteptăm	176
Teodor Erbiceanu	177
Maria Tătar	179
Aron Mureșan	180
Familia Gabriel și Fabiola Țanu	184
Întoarcerea la Reghin	185
Primul Sabat la Toplița	186
Familia Biro	187
Nuiaua liniștește firea	190
Un mesaj ciudat pentru ora de rugăciune	191

Doamna care era foarte, foarte tristă	193
Câțiva ani mai târziu	194
Călcarea legilor sănătății	197
Intrarea în pastorație	198
Când noi lucrăm pentru Dumnezeu, Dumnezeu lucrează pentru familia noastră	201
Ursul din cutie	203
Miron Toma	204
Sora de la Jabenita	208
Primejdia de a călca Legea morală.	208
Construcția casei de rugăciune Deda	209
Construcția casei de rugăciune din Râpa de Jos	211
Construcția casei de rugăciune „Speranța” Reghin.	212
Construcția casei de rugăciune din Jabenita	213
Construcția casei de rugăciune din Săcalul de Pădure	214
Construcția casei de rugăciune din Șerbeni.	215
Dorin Suceava	220
Sora Maria Berki de la Ideciu de Sus	222
Grigore Bobiș	223
Fratele Marin Feier	225
Fratele Eugen Cristea de la Ideciul de Jos	227
Puterea rugăciunii părinților	232
Fratele Francisc Ianoși – comunitatea Speranța Reghin.	234
Sora Florentina de la Hodac	245
Sora de la Sântana.	246
Sora Neagu Viorica din Lunca Bradului	246
Galfi Lajos	248
Borbath Zoltan	251
Fratele Adam Cozma din Morești	253
Claudiu Giurgiu	255
Anton Bodea	257
La un pas de o mare nenorocire!	261
„Doamne, Tu nu m-ai lăsat niciodată descoperit!”	263
În lumea aceasta nu se întâmplă ce vrem noi!	265
Epilog.	267

un spectacol de varietăți: intri și pleci fără să rămâi cu nimic în suflet. În perioada aceasta, la școală eram mereu primul sau al doilea din clasă. Sunt vreo câteva lucruri de care-mi amintesc de pe atunci și prin care Dumnezeu avea să lucreze la șlefuirea caracterului meu.

ÎNTREZĂRIND IMPORTANȚA RUGĂCIUNII

Îmi plăcea să învăț. Ideea pe care mi-o formasem era că în școală și în cărți se află înțelepciunea, iar eu trebuie să iau în serios școala și cititul cât mai multor cărți. Am observat un lucru. Când eram sigur că stăpânesc lecția pentru școală și eram ascultat, luam cu greu nota opt sau nouă. Când tremuram că nu prea reușisem să-mi însușesc cunoștințele, mă rugam să nu mă asculte profesorii, dar, dacă eram ascultat, primeam surprinzător nota zece. Am înțeles secretul: dacă cer ajutor prin rugăciune, Dumnezeu mă ajută. Așa că, deși învățam cât puteam de bine, mă rugam mereu să răspund în așa fel încât să iau nota zece. Și metoda funcționa. Cultivam, silit de împrejurări și de dorința de a mă realiza prin școală, dependența de Dumnezeu. Este bine să treacă omul prin greutăți care să-l determine să caute ajutor la Dumnezeu. Aceasta este o parte din școala care ne conduce la o relație din ce în ce mai strânsă cu Dumnezeu.

A mai fost ceva care m-a motivat să învăț. Într-o iarnă, tata m-a chemat să-l ajut la tăiat lemne cu ferăstrăul. Era foarte frig afară. Iernile mi se păreau mai aspre în acele zile.

– Tată, mi-e frig! am spus.

– Trebuie să mă ajuți. Singur nu pot tăia cu ferăstrăul, a răspuns tatăl meu.

După vreo zece minute, am spus din nou:

– Tată, mi-au înghețat mâinile și picioarele!

– Trebuie să tăiem lemnele acestea, mi-a spus, arătându-mi o stivă de lemne.

După alte câteva minute, nu am mai putut răbda frigul și am spus plângând:

– Tată, nu mai pot de frig!

– Vezi, a spus tata, dacă nu înveți, așa o să lucrezi toată viața.

Aceste cuvinte, nu puteai să le uiți ușor după ce ai înghețat în frigul aspru al iernii! A fost o lecție pe care nu aveam să o uit.

CUVINTELE CARE AVEAU SĂ-MI STRĂPUNGĂ INIMA

Lucram destul de mult, așa mi se părea mie, și nu aveam un timp al meu personal. Mereu eram nemulțumit de aceasta. Într-o seară i-am spus tatălui meu:

– Tată, pe mine să nu mă tot slugărești. Ba du-te în stânga, ba du-te în dreapta. Spune-mi în fiecare seară ce trebuie să lucrez a doua zi, ca să pot avea și eu timpul meu!

Tatăl meu s-a uitat trist la mine și mi-a spus:

– Măi copile, niciun părinte nu vrea răul copilului său. Toți ceilalți șase la un loc nu m-au chinuit cât mă chinuiești tu!

Durerea din cuvintele tatălui mi-a străpuns inima. Este adevărat că mereu mă plângeam că-mi este greu, că eu nu am timp, că alți copii sunt mai avantajați decât mine și altele. De atunci încolo aveam să mă plâng mai rar, deși aveam mereu simțământul că aș fi putut folosi mai bine timpul decât să trudes din greu la muncile câmpului.

VACCINAT ÎMPOTRIVA ISPITEI DE A FURA

Lecția primită într-o altă împrejurare avea, de asemenea, să-mi fie de folos în viitor. Era iarnă. Veneam de la școală un grup de șapte-opt băieți și fete de treisprezece-paisprezece ani. Noi, băieții, am bulgărit fetele. Nu a fost nimic rău. Ne jucam. Seara, eram la cină cu tata și mama. A venit la noi tatăl colegei Mărioara, nea Nuțu, chiar în timpul cinei. Era tractorist, cu vreo douăzeci de ani mai tânăr decât tatăl meu, care avea atunci vreo șaiszeci și trei de ani. Omul a salutat respectuos:

– Bună seara, bade Aurel!

– Bună seara, Nuțule. Hai cu noi la masă!

– Mulțumesc, am cinat. Bade Aurel, am venit pentru că băiatul dumitale i-a luat stiloul fetei mele, Mărioara.

Era să cad sub masă. Tata îmi spunea adeseori să nu cumva să mint și să fur. M-ar fi zdrobit în bătaie. M-am rugat îngrozit: „Doamne, scapă-mă!” Imediat i-am spus tatălui meu, inspirat de o forță necunoscută mie:

– Tată, eu nici măcar nu știu ce stilou are Mărioara.

Și acesta era adevărul. Nici astăzi nu știu cum de am fost eu acuzat că i-aș fi luat stiloul.

După ce a stat puțin pe gânduri, vizibil încurcat, tata a spus:

– Nuțule, dacă băiatul spune că el nici măcar nu știe ce stilou are Mărioara, înseamnă că așa este. Nu a luat el stiloul.

– Poate, dar mie așa mi-a spus fata. Dar dacă băiatul spune că nu l-a luat, cine știe ce s-o fi întâmplat...

Tata l-a condus pe Nuțu până la ieșire. Când s-a întors, i-am spus din nou tatălui meu cu sinceritate și cu dorința să-l conving de acest adevăr:

– Tată, te rog să mă crezi. Eu nici măcar nu știu ce stilou are Mărioara!

– Dar dacă l-ai fi luat tu? mi-a zis tatăl. Cât trăiești, un creion dacă vezi jos, acolo să-l lași.

Mulțumesc lui Dumnezeu pentru această lecție dureroasă, dar vindecătoare. Harul Său este neîncetat la lucru ca să învețe, să mustră, să salveze. Nu am uitat niciodată aceste cuvinte și groaza prin care am trecut. A fost ca un vaccin care m-a imunizat pentru totdeauna împotriva oricărei ispite de a fura.

Dar mă gândesc ce bine și folositor ar fi pentru copii ca să fie învățați de mici Cele Zece Porunci. S-ar forma oameni cu conștiință sănătoasă. Cât de minunate sunt Cele Zece Porunci, care definesc în mod absolut binele și răul. Toată nenorocirea din societate vine din faptul că Cele Zece Porunci nu mai sunt privite ca adevăratele și bunele norme morale ale vieții! Adevărata biserică a lui Dumnezeu

Am văzut lucrarea harului transformator în viața mea și a unora pe care i-am cunoscut. Harul adevărat, care-l poate face pe om să nu mai trăiască pentru el însuși, ci pentru Dumnezeu și semenii. Acesta este miracolul cel mai mare în viața umană! Este nașterea unei ființe care nu mai aparține lumii, aparține lui Dumnezeu. O ființă nouă, un izvor de speranță și mângâiere pentru semenii. „Și El a murit pentru toți, pentru ca cei ce trăiesc să nu mai trăiască pentru ei înșiși, ci pentru Cel ce a murit și a înviat pentru ei” (2 Corinteni 5:15). Acest lucru dorește Dumnezeu să-l realizeze cu fiecare din noi. Dorești tu să trăiești acest miracol al puterii Duhului Sfânt?

Înalță paharul izbăvirilor în cinstea Dumnezeirii minunate, a Tatălui, a Fiului și a Duhului Sfânt, care ne-a dăruit fiecăruia dintre noi o mare mântuire prin Mielul lui Dumnezeu, care a ridicat păcatul lumii, păcatul meu și păcatul tău, prin Duhul Sfânt!

Orice ființă inteligentă care primește harul Celui Răstignit și înviat să înalțe paharul izbăvirilor, spre gloria veșnică a lui Dumnezeu, Creatorul, Susținătorul și Salvatorul nostru!

evs
editura viață și sănătate

ISBN 978-606-087-170-5

9 786060 871705

58508

www.viatașisanatate.ro